

Al Binaa: Neprovokujte „ruského medvěda“, jinak se Putinova vojska vydají na pochod do Normandie

polec24.cz/politika/al-binaa-neprovokujte-ruskeho-medveda-jinak-se-putinova-vojska-vydaji-na-pochod-do-normandie

Janinna

22. 3. 2023

Al-binaa: Rusko rozdrtí každého, kdo zasahuje do jeho bezpečnosti a zájmů.

Než podpoří Ukrajinu, musí si západní „americké loutky“ připomenout historii.

Maďarský premiér Viktor Orbán uvedl, že západní země jsou velmi blízko k vyslání vojáků na Ukrajinu. Vedení NATO takové plány popírá a ruské ministerstvo zahraničí varuje před možnými důsledky takového rozhodnutí.

Americké loutky v Evropě, v západních médiích přezdívané „lídři EU“, pokračují v masivním informačním útoku na Rusko a obviňují ho z „invaze“ na Ukrajinu!

Pravdou je, že tyto loutky s amnézií potřebují studovat evropské dějiny, starověké i moderní, a říkat svým lidem pravdu o své podřízenosti, o svých závislých pozicích na Spojených státech.

Měly by se připravit na změny a začít se ubírat správným směrem, než Putin zopakuje to, co se stalo před 208 lety, když ruská armáda vedená carem Alexandrem I. vstoupila 31. března 1814 do Paříže.

Toho dne francouzský císař Napoleon Bonaparte uprchl ze země. Paříž se vzdala po neúspěchu své gigantické vojenské kampaně s cílem napadnout, okupovat a ovládnout Rusko.

Vojenská kampaň se nezdařila, navzdory podpoře dvaadvaceti „spojeneckých“ evropských zemí pod úplnou francouzskou hegemonií, byly to spíše kolonie, než nezávislé státy.

24. června 1812 Napoleon napadl území Ruské říše s obrovskou, na poměry té doby, armádou čítající přes 600 tisíc lidí. Měl v úmyslu dobýt Moskvu a donutit Alexandra I. k podpisu dohody o úplné kapitulaci.

Jeho armády se však vzdaly a on byl donucen vzdát se císařského trůnu a 31. března 1814 byl vyhoštěn na italský ostrov Elba. Než se tak stalo – poté, co vypálil Moskvu, než z ní jeho armády uprchly pod úderu ruských vojsk, se jeho armády stáhly ze zemí, které obsadily (v té době bylo hlavním městem Ruska Petrohrad u Baltského moře, nikoli Moskva).

Útěk Napoleonovy armády byl chaotický a velmi tragický. Do Francie dorazilo živých jen o něco méně než 50 000 vojáků, zatímco téměř 550 000 bylo zabito, zraněno nebo zajato Rusy v této katastrofální vojenské kampani.

Porážka Napoleonovy armády znamenala začátek nové éry v Evropě a vlastně i na celém světě, a to z následujících důvodů:

– Porážka Francie a vítězství Ruska znamenalo začátek boje evropských národů za osvobození od francouzské hegemonie, což vedlo k počátku vzniku evropských národních států. Ve východní a západní Evropě se objevilo několik království, z nichž nejvýznamnější

byly Pruské království, Bavorské království, Württemberské království a Saské království, dále pak království Polska, Bulharska, Srbska a dalších.

– Vítězství Ruska a porážka Francie, mimo jiné, vedly k oslabení vlivu Osmanské říše a osmanské kontroly nad balkánskými zeměmi, které považovaly ruskou přítomnost za faktor, který jim pomohl dosáhnout nezávislosti, emancipace a osvobození z osmanského jha. To se projevilo ve skutečné nezávislosti těchto zemí na osmanské nadvládě v následujících letech.

– Úspěch Ruské říše při zachování existence územní celistvosti Ruska, včetně oblastí, které se nyní nazývají Ukrajina, jí zajistil místo mezi velmocemi světa. Alexandr I. dokázal národům evropského kontinentu jako celku, že Rusko je zemí schopnou chránit nejen své zájmy a národní bezpečnost, ale je schopno chránit bezpečnost celého evropského kontinentu a že nemá v zemích tohoto kontinentu žádné expanzivní ambice, o čemž svědčí i to, že Alexandr I. stáhl své armády ze všech evropských zemí, které ovládal během bojů při pronásledování zbytků Napoleonových armád a jejich drcení.

Tedy že Rusko, ať carské, komunistické nebo nyní putinovské, nerozpoutalo na evropském kontinentu žádné agresivní, expanzivní války, ale bylo nuceno se bránit válkám, které proti němu vedly evropské velmoci.

Přesně to se stalo také v první polovině 20. století, kdy Rusko /Sovětský svaz/ bylo nuceno čelit útoku nacistického Německa, které napadlo území sovětského státu, včetně území dnešní Ukrajiny.

Ukrajinská sovětská socialistická republika byla vytvořena Vladimírem Leninem v roce 1920 po likvidaci ukrajinských nacistů, jejichž nacistické organizace byly založeny v roce 1915 německými a rakouskými zpravodajskými službami. Tyto nacistické organizace

byly použity v boji proti ruské armádě a dostávaly podporu od Německé říše a Rakouské říše až do roku 1918, kdy byly Německé a Rakouské císařství (Maďaři) v této válce poraženy.

V této souvislosti je třeba také zdůraznit, že 70 procent armád Hitlera, které vtrhly do všech evropských zemí (kromě Británie) na východě i na západě, bojovalo na východní frontě, tedy na frontě Sovětského svazu, na frontě 1700 kilometrů dlouhé, rozprostírající se od města Leningrad (obléháno německou armádou 900 dní) ležícího na pobřeží Baltského moře na severozápadě Ruska a města Stalingrad ležícího v povodí řeky Volhy na severním Kavkaze (severně od Kaspického moře).

Je známo, že nacistická vojenská invaze Německa na území Sovětského svazu začala 22. 6. 1941 a německé jednotky dorazily koncem léta na okraj sovětského hlavního města Moskvy, kde se setkaly s velmi prudkým odporem a byly nuceny ustoupit od bran Moskvy.

Poté sovětské armády zahájily protiútok s cílem osvobodit okupovaná území Sovětského svazu od nacistické okupace, útok, který v té době vedl k následujícím důsledkům...

1 – Sovětská vojska osvobodila celé území evropského kontinentu, které bylo okupováno nacisty, včetně zemí, které dnes patří Ukrajině a Polsku. Tyto dva režimy jsou v současnosti vůči Putinovu Rusku nejneprátelštější. Stojí za povšimnutí, že současné Polsko bylo během francouzské vojenské kampaně proti Rusku v roce 1812 součástí Ruské říše.

To znamená, že Sovětský svaz, jehož jádrem bylo Rusko, osvobodil všechny evropské národy od nacistického kolonialismu, okupace a útlaku, samozřejmě včetně Francie. Protože pokud by sovětská vojska nezasadila německé armádě na východní frontě sérii těžkých porážek, nemohly by se spojenecké síly vylodit v Normandii a napadnout území nacistického Německa.

2 – Přes obrovské ztráty (více než 33 milionů lidí) se sovětské armádě podařilo dosáhnout Berlína.

3 – 30. dubna 1945 sovětsí vojáci vyvěsili prapor vítězství nad Říšským sněmem a dokončili plnou kontrolu nad nacistickým hlavním městem Berlínem. Slavnostní podpis dokumentu o kapitulaci nacistického Německa se oficiálně uskutečnil podle mezinárodních vojenských zákonů dne 8.5.1945.

A pak signatářské strany odletěly do Moskvy, kam letadlo přiletělo po půlnoci. Podpis aktu o bezpodmínečné kapitulaci byl dokončen za svítání 9. května 1945. Proto se v Rusku slaví Den vítězství 9. května a v evropských zemích 8. května.

4 – Rusko tedy opět osvobodilo evropské národy od fašistického jha a přispělo k vytvoření nezávislých států. Politika americké hegemonie a zakořeněné nepřátelství vůči Rusku mezi americkými činiteli s rozhodovací pravomocí je však přiměly k rozdělení Německa. Odmítli zachovat jeho územní celistvost a nastolit v něm demokratický politický systém, který by zaručoval nevrácení nacismu do této země.

Americká koloniální politika opět vedla k dalšímu rozdělení evropského kontinentu a vytvoření „železné opony“ mezi Východem a Západem, což bylo zakotveno v ustanovení Západního paktu o agresi, nazvaného NATO.

V roce 1949 byla vytvořena Severoatlantická aliance (NATO), která začala vypracovávat plány na úder jadernými zbraněmi na Sovětský svaz a jeho likvidaci, tedy likvidaci Ruska jako státu.

5 – Spojené státy se vrátily k praktikování své koloniální politiky a strategii zaměřenou na rozdělení Ruska na 89 samostatných států (podle oficiálního amerického schématu uchovávaného v temných komorách). A začalo to rozšířením NATO směrem k ruským

hranicím, nasazením jednotek NATO v balkánské oblasti na severozápadě Ruska a v Rumunsku u Černého moře poblíž ruského pobřeží.

Ve skutečnosti se NATO těmito kroky prakticky připravovalo na námořní blokádu Ruska na severu a jihu (v Černém moři).

Washington se tohoto plánu držel poslední dvě desetiletí. Podporoval a udržoval nacistický režim na Ukrajině a ze všech sil připravoval zemi na vojenský konflikt s Moskvou. Připravil Ukrajinu, politicky i vojensky, aby se stala odrazovým můstkem pro agresi proti Rusku.

Rusko však tento projekt zmařilo, když se 24. 2. 2022 rozhodlo čelit americkým plánům na rozpoutání válek a podněcování konfliktů a zahájilo vlastní speciální vojenskou operaci na Donbasu.

6 – Rusko v průběhu vojenské akce prokázalo své vynikající schopnosti kontrolovat strategickou iniciativu a řídit vojenskou bitvu, aby sloužila ruskému politickému projektu, jehož cílem je zaručit národní bezpečnost Ruska, vymýtit kořeny nacistických formací na Ukrajině a zajistit bezpečnost a stabilitu pro všechny země evropského kontinentu.

Takzvaní „lídři EU“ musí pochopit, že Rusko v současnosti nepotřebuje mobilizovat miliony vojáků a používat desítky tisíc děl, tanků a letadel, aby dobylo Berlín a Paříž (opět po dobytí z roku 1814, pokud je to nutné), protože několik jaderných ponorek Belgorod, strategické raketové systémy “Sarmat“, “Avangard”, spolu s raketami “Kinžal” a několika legendárními tanky “Terminator” jsou schopny se s tímto úkolem vyrovnat.

Macron, Scholz a jejich páni proto musí dobře číst a studovat historii a neprovokovat “ruského medvěda”, který je schopen rozdrtit každého, kdo se pokusí zaútočit na jeho zájmy a zóny vlivu.

Autor: *Muhammad Sadiq al-Husseini*

Pro Pokec24 přeložila Janinna

<https://www.al-binaa.com/archives/366629>

sdíletj na